

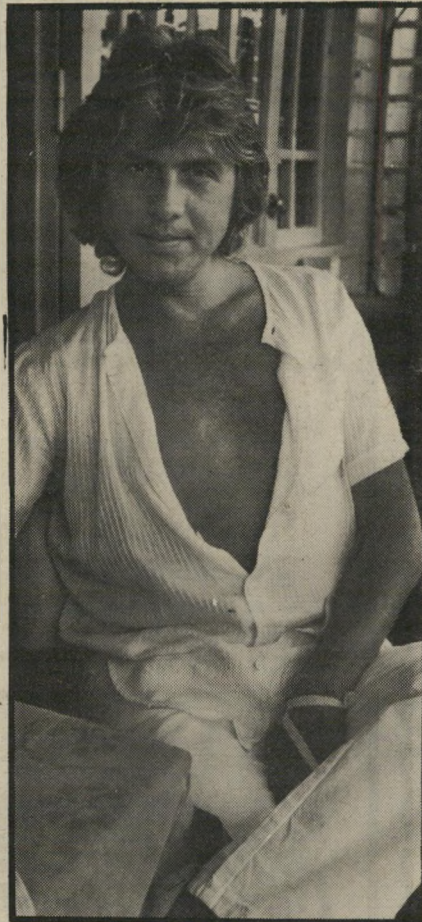
רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

האולם הזה והאולם הבא

כשהמועדון של רפי שאולי היה בשיא הצלחתו, הסתובב לו בתליאביב בחור צעיר, לבוש מיכנסייג'נס מרופטיים.

יום אחד הזמין אותו מישוהו לבלות כמה שעות במקום האקסקלוסיבי, והעסק מצא חן

אריאל לביא

הסינרמה זה כלום -

בעיניו. אז החליט שמעון פרינטה לפתוח מקום משל עצמו.

החליט ועשה, הקים את מועדון ליקוויד בדרום תל-אביב ואחר-כך עבר לבניין קולנוע אופיר לשעבר. בהתחלה היו באים לשם רק בנינוער, אבל מהר מאוד הפך המועדון למקום ליהנות בעיר החמה תל-אביב. כיום החמישי, שהוא, כידוע, יום-הבילוי ויום-הציוד בחוגי המבלים בתל-אביב, יש בליקוויד פיצוץ אוכלוסין אמיתי.

בעל ליקוויד, שמעון פרינטה, אינו לובש עוד ג'ינסים פשוטים, אלא בגדים מאוד הרורים ויקרים, ואפילו נוהג במכונית בהיאם וה שחורה ונוצצת, דגם '86, כשלידו, לסירוגין, אשתו עינת או איוה חתיכה צעירה ויפה, כמות לגבר מצליח בעיר הגדולה תל-אביב. בקיצור, הארון פרינטה הצליח, אבל ידוע מוזן שעל כל גבר מצליח יש 18 גברים מקנאים, וכך קרה גם במיקרה הזה. קבוצת הגברים התל-אביביים, המתעסקים בעיסוקי הבילוי של העיר, התחילו לשפשף את הידיים ואת הראש ואת המחשבה. מה עושים? ומי שפתר את הבעיה היה דווקא המוכתר של הבילויים, רפי שאולי, שהגיע ארצה לחמישה ימים, ומייד ברירתו מן המטוס סיפורו לו את סיפור שמעון פרינטה, וההצלחה שלו.

רפי שאולי לא חשב פעמיים. הוא לקח מכונית, עשה סיבוב גדול בתל-אביב וגילה שבניין סינרמה פנוי כבר מזה כמה שנים. מייד הרביץ הצעת-מחיר לשכירת סינרמה, אבל עוד בטרם נאמרה המילה האחרונה על הצעה של שאולי, שמע על זה שלום

פה ושם בארץ-ישראל

זהו סיפור שהולך כבר זמן רב מפה לאוזן כחוגי המישפט בישראל, אבל עד היום לא יצא משם. ריקי טוניק, בתו של עורך-הדין יצחק טוניק, מי שהיה נשיא לישכת עורכי-הדין והיום הוא מבקר-המדינה, למדה מישפטים, כמוכן. שם, לפני שנים רבות, היא פגשה סטודנט למישפטים, כמוכן, בשם דן צימרמן, ואחרי רומאן הם נישאו.

במשך השנים גמרו שניהם את הלימודים. דן צימרמן שהוא טייס, התחיל מייד לעבוד במשרדו של עורך-הדין טוניק, וריקי התחילה לעבוד באוניברסיטת בר-אילן. שבה היא משמשת היום כמוכרת הפקולטה למישפטים. תוך כדי העבודה והנישואין נולדו לזוג ארבעה ילדים נחמדים, הם בנו להם בית יפה, ובטח הוציאה את העיניים לכמה וכמה זוגות פחות-מוצלחים.

היה ברור לכולם שדן צימרמן יקבל בבוא היום את המשרד הוותיק של הותנן, והיה ברור לכולם שזוג המישפטים יחיה יפה לנצח. ואו, יום אחד, הגיע למישרד טוניק מתמחה חדשה כשם מורה בר-נר. מהר מאוד התאהב עורך-הדין צימרמן בסטודנטית, והיא התאהבה בו. מי שידע על הסיפור היה בטוח שהוא ייגמר מהר. אבל יש אנשים שאצלם זה הכל או לא כלום. דן צימרמן התאהב במורה בר-נר חזק מאוד, ורצה אותה כל הזמן לידו. הוא עזב את אשתו, את ארבעת ילדיו ואת המישרד המבוסס, ועבר לגור עם מירה.

עוד בטרם נרגעו הרוחות במהילה המישפטית בארץ, הם נפרדו. אבל דן צימרמן לא חזר עוד הביתה ולא למישרד שלו. היום יש לו מישרד קטן משל עצמו, ופה ושם רואים אותו עם חתיכה זמנית על היד.

זה סיפור אחד. הסיפור השני הוא על אל"מ ירמי אולמרט, אחד מאחיו של הח"כ, והוא סיפור לא כליכך נעים. ירמי אולמרט נפצע. כשפינו אותו והביאו אותו לבית-החולים, נשארה אשתו ואם שלוש בנותיו לבד בבית, והיא היתה צריכה להיעזר בנהג של בעלה כדי להגיע לבית-החולים כל יום ולבקר אותו. כל יום היתה האשה נוסעת עם הנהג, וכל יום הוא מצא חן בעיניה יותר ויותר. כשחזר ירמי הביתה אמרה לו אשתו שהיא שמחה מאוד שהוא יצא מהפציעה שלו. חוץ מזה היא אמרה

ריקי טוניק
שני אנשים עצובים

לו שהיא עוזבת אותו ועוברת לגור עם הנהג שלו. לפני שהוא התאושש, לקחה האשה את שתי בנותיהם הקטנות. את הבת הגדולה השאירה לאבא. בשני איזורים שונים של תל-אביב היו שני אנשים עצובים. מצד אחד היתה מירי טוניק-צימרמן עם ארבעת ילדיה, שנעזבה על-ידי בעלה, ובשכונה אחרת היה ירמי אולמרט, עם הבת הגדולה, שנעזבה על-ידי אשתו. ביום החמישי שעבר חגגה ריקי את יום הולדתה ה-40 בביתה במסיבה משגעת, שהיא ערכה ל-30 חברות טובות. ריקי טוניק-צימרמן וירמי אולמרט מצאו זה את זה לפני שנתיים, והחליטו לגור ביחד.

רפואה שלמה

הם נשואים כבר הרבה שנים. חיים די בסדר. יש להם ילדים תכדים ורכוש וכל מה שצריך וזוג. לפני שבועיים החליטה האשה לנסוע עם שתי חברותיה לנופש בטבריה. היא אמרה לבעלה שהיא תיעדר מהבית במשך שבוע, וכמוכן עשתה את כל ההכנות כדי שהיא יסתדר לבד. היא נסעה והיא נשארה לבד. אבל בטבריה היה נורא חם ונורא משעמם, והאשה החליטה ששלושה ימים מספיקים לה. היא ארוה את המיזוודה שלה וחזרה הביתה. כשנכנסה הביתה החליטה ללכת מייד לחדר-השינה ולהחזיר את הבגדים שבמיזוודה לארון. היא נכנסה לחדר-השינה ושם, במיטה שלה, שכבה לה העוזרת. ומכיוון האמבטיה נשמע רעש המים במיקלחת, שבה עמד לו, מסתכן, הבעל.

האשה גירשה את העוזרת, שברחה בשקט. האשה התפשטה ושכבה במיטה. כשהצטרף אליה הבעל, הוא חטף שוק.

הגברת חיכתה שהגבר יגיד לה משהו. אבל הגבר שכב על הריצפה חסרי-הכרה. אחר כך העבירו אותו לבית-החולים תל-השומר ושם הוא שוכב וזוכה בטיפול נמרץ על התקף לב.

את הסיפור הזה שמעתי בזמן האחרון 16 פעמים. השינויים היחידים היו שם האיש, שם בית-החולים ושם העיר שבה נפשה האשה. בין השאר יוחס הסיפור לאחד מאישי-הכלכלה הידועים ביותר בארץ. שאושפו בבית-חולים.

קחו לכם, קוראי היקרים, את הסיפור הזה ותלבישו אותו על מי שאתם רוצים. כל גבר השוכב כמו פגר בבית-החולים יתעורר כשישמע שמרכרים עליו דברים כאלה.

שלום פנסטר

לעומת האופרה!

פנסטר מהמועדון, והציע לבעלי סינרמה יותר כסף. שאולי הציע יותר, פנסטר הציע עוד יותר, וככה עוד שלוש פעמים, עד שפנסטר זכה. איכשהו שמע על זה אריאל לביא, בעל המיסעדה דן. והחליט שאם לשכור בית קולנוע זה עסק טוב, אז לשכור אופרה זה עסק עוד יותר טוב. הוא פנה בבקשה לשכירת האולם העומר שומם ליד שפת-הים, שבו שכנו בעבר גם האופרה הישראלית ו"ל וגם הכנסת הראשונה (מועצת העם)". בינתיים אין החלל טוח, אבל ברור לי שאם לביא ישכור את האר פרה, סוף-סוף יהיה אפשר לשמוע שם שירה. מה אפשר להגיד על זה, מלבד קינאת שוכרים תרבה בילויים?

הפתעה גדולה מאוד

כבר מזמן לא נהנית מסיפור כמו מהסיפור הזה.

מזכירתו של חברי-כנסת דתי אחד התחילה לרמוז לבוס שלה שהוא נחמד מאוד, ושיש לה כוונות להזמין אותו אליה הביתה כדי לישות כוס-קפה ולפספט קצת שלא בענייני עבודה.

חברי-כנסת שמח מאוד מתשומת-הלב של מזכירתו הצעירה, וחייכה ליום שהיא תזמין אותו סוף-סוף. ובאמת היום הוא הגיע. המזכירה אמרה לו: בוא אליי בשעה 7 בערב. נשתה קפה ונרכל קצת על העולם.

באותו היום ממש היתה הרבה מאוד עבודה במישרד, ויצא שחברי-כנסת המזכירה יצאו ביחד מהמישרד והלכו ביחד לביתה של המזכירה

רה. כשהגיעו ביקשה המזכירה מהבוס שלה להיכנס לסלון ולהרגיש בנוח, בזמן שהיא הולכת לחדר כדי להחליף בגד, למשהו יותר נוח. וכאן אירע הפנצ'ר הנוראי, שקרה כמוכן מפני שהגברים הם זונות ידועות.

חברי-כנסת לא חשב פעמיים. הוא תיאר לעצמו שהמזכירה הזמינה אותו לביתה רק בשביל הדבר הגס ההוא, ולכן, כשהיא עזבה את החדר, הוא כבר הוריד את הז'אקט, הוריד את העניבה, פתח את החולצה. אבל לפני שהצליח להמשיך, נפתחה הדלת של החדר השני ומתוך החדר יצאו כל בני-משפחתו של חברי-כנסת המוכר — אשתו, ילדיה, אחותו וכו' — כשהם נושאים בידם עוגת יום-הולדת ועליה נרות דלוקים. אבל קריאות ההפי בירסודי ניתקעו להם בגרון, כשראו שחתן היום-הולדת עומד לו בחדר עם מעט מאוד גברים עליו.

מוסר השכל:

מזכירות נחמדות, אל התיינה יותר מדי טובות לבוסים שלכם, ואל תנסינה לארגן להם יום-הולדת בהפתעה. כשהם חושבים על הפתעה, הם חושבים רק על דבר אחד!